

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/190/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200784
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tamara Sklenárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7020200784.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tamary Sklenárovej a členov senátu JUDr. Ondreja Hvišča, PhD. a JUDr. Jany Raganovej, v právnej veci žalobcu: L.. A. N., nar.: XX. XX. XXXX, bytom XXX XX Z. A., Z. XX, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Prešov, so sídlom Masarykova č. 10, 080 01 Prešov, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 02. 10. 2020, č. KaPO/20958/2020, ČRZ: 109249/2020, takto

rozhodol:

I. Krajský súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Účastníkom právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozhodnutím zo dňa 02. 10. 2020, č. KaPO/20958/2020, ČRZ: 109249/2020 žalovaný podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci“), nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci v právnej veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16CoE/173/2018 zo dňa 15. 07. 2020.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dňa 21. 08. 2020 bola žalovanému doručená žiadosť žalobcu o poskytnutie právnej pomoci v právnej veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16CoE/173/2018 zo dňa 15.07. 2020. Na základe žiadosti o poskytnutie súčinnosti si žalovaný zabezpečil uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1Er/729/2009-95 zo dňa 25. 04. 2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16CoE/173/2018 zo dňa 15. 07. 2020 a doručenkou k uzneseniu krajského súdu. Rozhodnutím zo dňa 02. 09. 2020, sp. č. KaPO/20958/2020, nebola žalobcovi ako žiadateľovi predbežne poskytnutá právna pomoc v predmetnej právnej veci. Citujúc ustanovenia § 3 ods. 1 a § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci a ustanovenia § 202 ods. 4, § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) žalovaný uviedol, že z ním zabezpečených dokladov vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. 07. 2020, sp. zn. 16CoE/173/2018, súd v exekučnej veci oprávneného: Mesto Spišské Podhradie, proti povinnému: žalobcovi, vedenej na Exekútorskom úrade Spišská Nová Ves u súdneho exekútora O.. L.. F. G. pod sp. zn. EX 1020/09R, pre vymoženie istiny 156,58 eur s príslušenstvom, rozhodol o odvolaní žalobcu proti cit. uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 25. 04. 2018 tak, že odmietol odvolanie proti výroku I., II. a III. uznesenia súdu prvej inštancie, potvrdil výrok IV. uznesenia súdu prvej inštancie a stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. 07. 2020 bolo žalobcovi doručené dňa 14. 08. 2020. Z uvedeného a zo žiadosti žalobcu o právnu pomoc vyplýva, že tento mieni dovolaním

napadnúť uznesenie vydané v exekučnom konaní, proti ktorému nie je v zmysle ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný. Na základe novely Exekučného poriadku, vykonanej zákonom č. 2/2017 Z. z., nadobudlo dňa 01. 04. 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, ktoré výslovne vylúčilo podanie dovolania, ako aj dovolania generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Exekučný poriadok v znení účinnom do 31. 03. 2017 takéto ustanovenie neobsahoval. Žalovaný poukázal na to, že dovolací súd sa mnohokrát vo svojich rozhodnutiach zaoberal otázkou, či má v prípade exekučných konaní začatých pred 01. 04. 2017 posudzovať prípustnosť dovolania podľa novelizovanej právnej úpravy, alebo podľa právneho stavu platného do 31. 03. 2017. Konštatoval, že zákon č. 2/2017 Z. z. síce k úpravám účinným od 01. 04. 2017 v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 veta prvá stanovil, že ak v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 01. 04. 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. 03. 2017, no vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčil žiadne pravidlo. Centrum nedisponuje dokladom preukazujúcim deň začatia exekučného konania, v ktorom bolo vydané uznesenie, ktoré mieni žiadateľ napadnúť dovolaním, avšak z indikatívnej informácie Centrálného registra exekúcií vyplýva, že poverenie bolo udelené dňa 20. 11. 2009, tzn. že predmetné exekučné konanie bolo začaté pred 01. 04. 2017, teda v čase, kedy Exekučný poriadok výslovne neobsahoval právnu úpravu, ktorá by vylučovala prípustnosť dovolania proti uzneseniu v exekučnom konaní. Vo vzťahu k posudzovaniu prípustnosti dovolania v exekučnom konaní poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 09. 2017, sp. zn. 6 Cdo/15/2017, zo záveru ktorého vyplýva, že ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa novej právnej úpravy, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Najvyšší súd SR teda vyslovil, že vo vzťahu k použitiu ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku treba vychádzať z princípu jeho okamžitej aplikability. Aj Ústavný súd SR v uznesení zo dňa 12. 04. 2018, sp. zn. II. ÚS 185/2018-15 uviedol, že Najvyšší súd SR v súvislosti s okamžitou aplikabilitou § 202 ods. 4 Exekučného poriadku viacerými rozhodnutiami (napr. sp. zn. 6 ECdo/3/2017, sp. zn. 6 ECdo/7/2017, sp. zn. 6 ECdo/9/2017, sp. zn. 6 ECdo/11/2017, sp. zn. 6 ECdo/13/2017 a najmä sp. zn. 6 ECdo/15/2017, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 2/2018) judikoval, že jej použitie je nevyhnutné, ak sú kumulatívne splnené dve podmienky. Dovolanie musí byť podané (dovolacie konanie začaté) a zároveň rozhodnutie, proti ktorému dovolanie smeruje, musí byť vydané za účinnosti „novej“ procesnej úpravy Exekučného poriadku, účinnej od 01. 04. 2017. V prípade žalobcu sú kumulatívne splnené obidve podmienky, nakoľko uznesenie krajského súdu v rámci exekučného konania, ktoré má byť napadnuté dovolaním, bolo vydané za účinnosti novej právnej úpravy a dovolanie mieni žiadateľ podať taktiež za účinnosti novej právnej úpravy. Na toto dovolacie konanie, z hľadiska posudzovania jeho prípustnosti, je potrebné v zmysle vyššie judikovaných záverov Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 04. 2017, ktorá vylučuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Na základe vyššie uvedeného žalovaný dospel k záveru, že vo veci, s ktorou sa žalobca obrátil na žalovaného, nebola splnená podmienka, že spor nie je zrejme bezúspešný, pretože proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní nie je prípustný mimoriadny opravný prostriedok (t. j. dovolanie a dovolanie generálneho prokurátora), čím nebola splnená jedna z troch kumulatívnych zákonných podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Vychádzajúc z uvedeného nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj splnením ďalších dvoch podmienok (stavu materiálnej núdze a hodnoty sporu), keďže uvedené by zbytočne zaťažovalo žiadateľa ďalším byrokratickým postupom a zároveň by dochádzalo k nehospodárnemu nakladaniu s finančnými prostriedkami štátu.

3. Včas podanou žalobou zo dňa 15. 10. 2020, doručenou Krajskému súdu v Košiciach dňa 19. 10. 2020, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v bode 1 odôvodnenia rozsudku citovaného rozhodnutia žalovaného, ktoré žiadal zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie a zároveň žiadal, aby mu bola priznaná úplná náhrada trov konania. Napadnuté rozhodnutie považoval za nezákonné z dôvodov, uvedených v § 191 ods. 1 písm. c), d), e), f) a g) SSP. S poukazom na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, z ktorého s odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 ECdo/13/2017 vyplýva prípustnosť dovolania v predmetnej právnej veci vzhľadom na dátum vydania poverenia (20. 11. 2009), t. j. pred 01. 04. 2017 uviedol, že žalovaný pri posudzovaní tejto veci vychádzal z nesprávneho právneho názoru o zrejmej bezúspešnosti sporu. V tejto súvislosti poukázal

aj na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/61/2013, sp. zn.7Sžo/13/2014 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Sp/13/2018 a sp. zn. 7S/32/2018 v obdobných veciach, právneho názoru súdu v ktorých odporuje právny názor žalovaného, o ktorý oprel aj napadnuté rozhodnutie a v zmysle ktorých posúdenie úspešnosti dovolania je plne v kompetencii súdu. Z rozsudkov Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/11/2014 a sp. zn. 5Sžo/55/2013 tiež vyplýva, že zrejma bezúspešnosť v zmysle § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci povahou vecí (dovolanie) vylúčená. Žalobca zdôraznil, že podmienky prípustnosti dovolania voči rozsudku sú upravené v Civilnom sporovom poriadku (ďalej iba CSP), v zmysle ktorého aj keď dovolanie proti uzneseniu krajského súdu nie je prípustné, súd musí skúmať, či dovolaním napadnuté rozhodnutie nie je zaťažené niektorou z väd podľa CSP. Žalovaný neposúdil všetky relevantné skutočnosti pre vyhodnotenie jeho žiadosti, a to nielen vo vzťahu k podanému návrhu, ale aj vo vzťahu ku konaniu v predmetnej exekučnej veci.

4. V písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 08. 04. 2021 žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť zo skutkových aj právnych dôvodov, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že z dôvodu potenciálneho plynutia lehoty na podanie dovolania a čo najrýchlejšieho zadováženia podkladov pre rozhodnutie o predbežnom nároku na právnu pomoc sa ako správny orgán podľa ustanovenia § 25 zákona o poskytovaní právnej pomoci obrátil so žiadosťou o súčinnosť zo dňa 25. 08. 2020 na Okresný súd Spišská Nová Ves, ktorý mu požadované podklady, t. j. uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1Er/729/2009 zo dňa 25. 04. 2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16CoE/173/2018 zo dňa 15. 07. 2020 a kópiu doručky k spomínanému uzneseniu krajského súdu doručil dňa 02. 09. 2020. Žalovaný sa tak snažil žalobcu nezaťažovať poštovými nákladmi a nákladmi na kopírovanie, navyše sa tak podstatne skrátila doba zadováženia dokladov, nakoľko žalobca má zvyk zasielať odpovede a preberať si zásielky v posledný deň lehoty. Keďže žalobca vo svojom liste uviedol spisovú značku rozhodnutia, proti ktorému chcel podať dovolanie, žalovaný si vedel zadovážiť anonymizované súdne rozhodnutie a následne aj jeho rovnopis a súvisiace rozhodnutie z Okresného súdu Spišská Nová Ves. Z dôvodu, že zo zadovážených dokladov už bolo zrejme, že žalobca nespĺňa podmienku vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu, pričom žalobca žil v domnení, že mu do 14. 10. 2020 plynie lehota na podanie dovolania, žalovaný čo najrýchlejšie vydal rozhodnutie o predbežnom nepriznaní nároku a opäť v snahe zabrániť zbytočným výdavkom žalobcu na poštovné od žalobcu nežiadal, aby mu zaslal vyplnený formulár žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Vedomosť o tom, že žalovaný žalobcovi advokáta na podanie dovolania neposkytne, tak žalobca nadobudol dňa 18. 09. 2020, keď jeho splnomocnenkyňa na preberanie pošty rozhodnutie číslo spisu: KaPO/20958/2020, ČRZ: 98842/2020 zo dňa 02. 09. 2020, o predbežnom neposkytnutí právnej pomoci prevzala. Na zabezpečenie si advokáta z vlastných zdrojov a na podanie dovolania tak mal žalobca dostatok času. Žalobcovi zrejme ušla skutočnosť, že v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 ECdo/15/2017 zo dňa 27. 09. 2017, citovaného v preskúvanom rozhodnutí žalovaného, napadnutým rozhodnutím pri posudzovaní prípustnosti podania dovolania v exekučnej veci sa nemyslí poverenie na začatie exekúcie, či akékoľvek rozhodnutie vydané v danom exekučnom konaní, kde by stačilo, že exekučné konanie začalo pred 01. 04. 2017, ale jednotlivé konkrétne rozhodnutie, proti ktorému chce dovolanie podať, v jeho prípade ide o uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16CoE/173/2018 zo dňa 15. 07. 2020. Jeho záver o jednoznačnej prípustnosti dovolania vo veci, v ktorej žiadal o právnu pomoc, tak nie je správny. Žalovaný ďalej uviedol, že zákon o bezplatnej právnej pomoci neexistuje. Zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení zákona č. 8/2005 Z. z. predpokladá priznanie nároku na právnu pomoc za splnenia troch kumulatívnych podmienok. Nikde v tomto zákone sa neuvádza, že sa má právna pomoc priznávať automaticky, bez skúmania materiálnej núdze žiadateľa, hodnoty sporu a úspešnosti sporu. Tak to stanovil zákonodarca, nie žalovaný, ktorý predmetný zákon iba aplikuje v praxi. Skutočnosť, že žalobcovi nie je priznaný nárok na právnu pomoc, nepredstavuje obmedzenie jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu. Predstavuje iba obmedzenie v prístupe k štátom hrađeným nákladom na jeho právne zastúpenie, ale nie je prekážkou pre súdne konanie samotné. Žalobca síce uvádza formálne dôvody správnej žaloby, ale tieto už nekonkretizuje. Žalovaný má za to, že v konaní o nároku žalobcu na poskytnutie právnej pomoci v predmetnej právnej veci postupoval zákonne, zadovážil si dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, zistil vo veci skutočný stav, konal v súčinnosti s účastníkmi konania, rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a obsahovalo zákonom predpísané náležitosti. Žalovaný má za to, že žalobca ako žiadateľ o poskytnutie právnej pomoci nespĺnil zákonnú podmienku, obsiahnutú v ustanovení § 6 ods. 1 písm. b) zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

5. V replike zo dňa 13. 05. 2021 žalobca v zotrval na skutkových a právnych dôvodoch podanej správnej žaloby.

6. Žalovaný svoje právo vyjadriť sa k replike duplikou nevyužil.

7. Správny súd v konaní podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej iba SSP), po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a po oboznámení sa s jeho administratívnym spisom dospel k záveru, že žalobe žalobcu zo dňa 15. 10. 2020 nemožno priznať úspech.

8. Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že žalobca neformálnou žiadosťou zo dňa 16. 08. 2020, doručenou žalovanému dňa 21. 08. 2020, požiadal žalovaného o určenie kvalifikovaného právneho zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16CoE/173/2018 zo dňa 15. 07. 2020, prevzatému dňa 14. 08. 2020. Zároveň požiadal aj o predbežné poskytnutie právnej pomoci v predmetnej veci z dôvodu, že hrozí zmeškanie lehoty na podanie dovolania, ktorá vychádzajúc z poučenia uvedeného v citovanom rozhodnutí uplynie dňa 14. 10. 2020.

9. Žalovaný si z dostupných zdrojov (Centrálny register exekúcií a webové sídlo Ministerstva spravodlivosti SR) zabezpečil uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1Er/729/2009-95 zo dňa 25. 04. 2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16CoE/173/2018 zo dňa 15. 07. 2020 a výpis z Centrálneho registra exekúcií zo dňa 25.08. 2020, a na základe žiadosti zo dňa 25. 08. 2020, adresovanej Okresnému súdu v Spišskej Novej Vsi aj doručenkou k uzneseniu krajského súdu, spolu s kópiami citovaných uznesení opatrených doložkou právoplatnosti, z ktorých vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. 07. 2020, sp. zn. 16CoE/173/2018, v exekučnej veci oprávneného Mesto Spišské Podhradie, proti povinnému žalobcovi, vedenej na Exekútorskom úrade Spišská Nová Ves, u súdneho exekútora O.. L.. F. G. pod sp. zn. EX 1020/09R, pre vymoženie istiny 156,58 eur s príslušenstvom, bolo rozhodnuté o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 25. 04. 2018, sp. zn. 1Er/729/2009-95 tak, že krajský súd odmietol odvolanie proti výroku I. o zamietnutí námietok povinného, výroku II. o zamietnutí námietok povinného proti trovám exekúcie a výroku III. o nevyvlúčení súdneho exekútora z vykonávania exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 3325/2014 uznesenia súdu prvej inštancie a potvrdil výrok IV. o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, pričom stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 16CoE/173/2018 zo dňa 15. 07. 2020 bolo žalobcovi doručené dňa 14. 08. 2020.

10. Z výpisu z Centrálneho registra exekúcií zo dňa 25. 08. 2020 vyplýva, že v exekučnej veci, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1 Er/729/2009 bolo poverenie na výkon predmetnej exekúcie udelené dňa 20. 11. 2009.

11. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca žiadosťou zo dňa 16. 08. 2020 požiadal o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci vo veci podania dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní Krajským súdom v Košiciach sp. zn. 16CoE/173/2018 zo dňa 15. 07. 2020.

12. Dňa 02. 09. 2020 vydal žalovaný pod sp. zn. KaPO/20958/2020, ČRZ: 98842/2020 rozhodnutie o predbežnom neposkytnutí právnej pomoci a následne dňa 02. 10. 2020 aj rozhodnutie, ktoré je predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní, dôvody ktorých navzájom korešponujú.

13. Na prejednanie veci samej nariadil správny súd v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 písm. a) SSP na základe žiadosti žalobcu pojednávanie na deň 03. 11. 2021. Žalovaný svoju neprítomnosť na ňom ospravedlnil elektronickým podaním zo dňa 12. 10. 2021, v ktorom zároveň vyslovil svoj súhlas s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti zotrúvajúc na svojom písomnom vyjadrení.

14. Žalobca písomným podaním zo dňa 27. 10. 2021, daným na poštovú prepravu dňa 29. 10. 2021 a súdu doručeným dňa 02. 11. 2021, žiadal o odročenie pojedávania na iný termín a čas s poukazom na to, že určený termín tohto pojedávania mu absolútne nevyhovuje z rodinných dôvodov, ktoré bližšie nešpecifikoval a času (spoja vlaku), ktorý mu odchádza zo Spišských Vlách o 7:35 hod., s príchodom do

Košíc o 8:41 hod., vzhľadom na ktorú skutočnosť nie je schopný sa fyzicky dostaviť na pojednávanie, na osobnej účasti na ktorom trvá.

15. Z výpisu z cestovného poriadku vlakového a autobusového spojenia z miesta bydliska žalobcu do Košíc, t. j. do sídla súdu, platného aj v deň uskutočnenia tohto pojednávania, ktorý je súčasťou súdneho spisu, súd zistil, že pred odchodom spoja, na ktorý poukázal žalobca v žiadosti o odročenie pojednávania, z miesta jeho bydliska do Košíc premávajú ešte ďalšie štyri spoje (autobus - vlak) v takom časovom predstihu, žeby žalobca bol spôsobilý dostaviť sa na predmetné pojednávanie (o 08:45 hod.) včas, s príchodom do Košíc v čase o 06:41 hod., 07:29 hod., 07:41 hod. a 08:29 hod. Vychádzajúc z uvedeného súd konštatuje, že žalobca nepreukázal, že v danom prípade existujú relevantné dôvody pre odročenie pojednávania na základe jeho žiadosti zo dňa 27. 10. 2021 v zmysle § 115 SSP, preto tejto jeho žiadosti nevyhovel a pojednávanie v súlade s ustanovením § 114 SSP vykonal v neprítomnosti účastníkov konania.

16. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak:

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

17. Podľa § 8 citovaného zákona pri posudzovaní bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremĺčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

18. Podľa § 10 ods. 5 citovaného zákona centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu o nároku na poskytnutie právnej pomoci nie je možné podať opravný prostriedok. Proti rozhodnutiu o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci možno podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

19. Podľa § 25 ods. 1 citovaného zákona na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

20. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) v znení účinnom od 01. 04. 2017, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

21. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či orgán verejnej správy vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúmava aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 119 veta prvá SSP).

22. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd (čl. 46 ods. 2 Ústavy SR).

23. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a tiež konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v medziach podanej žaloby a dospel k záveru, že správne orgány postupovali

správne a v súlade s platnou právnou úpravou a preto aj preskúmané rozhodnutie je vecne správne a zákonné. V správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a na jeho základe bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa súd v celom rozsahu stotožňuje. Rozhodnutie zodpovedá zákonu aj po formálnej stránke.

24. Správny súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ak podľa § 3 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci predmet žiadosti o nároku na poskytnutie právnej pomoci je v súlade s pôsobnosťou centra právnej pomoci, v konaní podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci je pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci nevyhnutne potrebné preukázať, že žiadateľ o právnu pomoc splnil kumulatívne všetky zákonom stanovené podmienky pre priznanie takéhoto nároku, vyplývajúce predovšetkým z ustanovenia § 4, § 6 ods. 1, § 6a a § 8 citovaného zákona. Jednou z daných právnych podmienok je teda aj preukázanie skutočnosti, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu. Vychádzajúc z uvedeného je preto povinnosťou žalovaného ako príslušného správneho orgánu pri posudzovaní nároku fyzickej osoby na poskytnutie právnej pomoci zaoberať sa aj otázkou zrejmej bezúspešnosti sporu, pretože bez splnenia tejto podmienky nemožno požadovaný nárok na poskytnutie právnej pomoci priznať, aj keby boli splnené ďalšie podmienky (právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/36/2011 zo dňa 22. 08. 2012).

25. Ustanovenie § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci neobsahuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí odporca pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je preto v kompetencii žalovaného a závisí od okolností konkrétneho prípadu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/36/2011 z 22. 08. 2012). Žalovaný pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu na poskytovanie právnej pomoci preto správne skúmal, či je splnená aj táto zákonná podmienka pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci (§ 6 ods. 1 písm. b) zákona o poskytovaní právnej pomoci), teda či v tomto konkrétnom prípade nejde o prípad zrejmej bezúspešnosti sporu.

26. V konaní o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci žalobca požadoval právne zastúpenie v dovolacom konaní, ktoré má smerovať proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. 07. 2020, špecifikovaného v bode 9 odôvodnenia rozsudku. Toto uznesenie bolo nepochybne vydané v rámci exekučného konania a v čase, kedy už platila novela ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, účinná od 01. 04. 2017. Sporným nebolo ani to, že žalobca mieni podať dovolanie proti citovanému uzneseniu krajského súdu v čase účinnosti tejto právnej úpravy.

27. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 13. marca 2019 sp. zn. I. ÚS 74/2019-16, v zmysle právnej vety ktorého:
„ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné, je okamžite aplikovateľné za kumulatívneho splnenia dvoch podmienok: 1/ dovolanie musí byť podané (dovolacie konanie začaté) a zároveň 2/ rozhodnutie, proti ktorému dovolanie smeruje, musí byť vydané za účinnosti „novej“ procesnej úpravy Exekučného poriadku účinnej od 1. apríla 2017.“

28. V tomto uznesení Ústavný súd SR poukázal na správnosť záverov najvyššieho súdu v súvislosti s okamžitou aplikabilitou podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, obsiahnutých v jeho viacerých rozhodnutiach (napr. sp. zn. 6 ECdo 3/2017, 6 ECdo 7/2017, 6 ECdo 9/2017, 6 ECdo 11/2017, 6 ECdo 13/2017 a najmä sp. zn. 6 ECdo 15/2017, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018), v ktorom najvyšší súd judikoval, že jej použitie je nevyhnuté, ak sú kumulatívne splnené dve podmienky. Dovolanie musí byť podané (dovolacie konanie začaté) a zároveň rozhodnutie, proti ktorému dovolanie smeruje, musí byť vydané za účinnosti „novej“ procesnej úpravy Exekučného poriadku účinnej od 1. apríla 2017. Najvyšší súd v relevantnej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol:

„Podľa CSP sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak (pozri § 2 CSP). Z hľadiska právnej úpravy prípustnosti dovolania „iným“ zákonom v zmysle § 2 CSP je tiež zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné. V danom prípade odvolací súd rozhodol 13. júna 2017. Dovolanie, ktoré bolo podané 27.

novembra 2017, smeruje proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Najvyšší súd preto dovolanie povinných, prípustnosť ktorého je ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku výslovne vylúčená, odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.“

29. Ústavný súd konštatoval, že účelom princípu okamžitej aplikability procesných noriem, teda použiteľnosti „nových“ procesných ustanovení na konania začaté a prebiehajúce podľa „starej“ úpravy, je zabezpečiť taký procesný priebeh jednotlivých konaní, ktorý nepripúšťa alternatívne a v dôsledku toho sporné výklady pre časovú pôsobnosť príslušných predpisov alebo ich jednotlivých ustanovení (II. ÚS 185/2018).

30. Správny súd dospel k záveru, že v zhode s uvedeným právnym názorom je nevyhnutné konštatovať, že podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 04. 2017 dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné s tým, že novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylúčila prípustnosť dovolania voči uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodnom ustanovení vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, nebolo určené žiadne pravidlo, vzhľadom na ktorú skutočnosť je potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability.

31. V danom prípade preto, vychádzajúc z bodov 27 až 29 odôvodnenia rozsudku a v tejto súvislosti už ustálenej súdnej praxe, nemožno konštatovať iné, než že proti žalobcom napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. 07. 2020, sp. zn. 16CoE/173/2018 dovolanie nie je prípustné, vzhľadom na ktorú skutočnosť v právnej veci žalobcu, s ktorou sa obrátil na žalovaného so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci, nebola splnená jedna zo zákonných podmienok, ktoré pre priznanie predmetného nároku musia byť splnené kumulatívne (§ 6 zákona poskytovaní právnej pomoci) a síce podmienka zrejmej bezúspešnosti sporu (§ 6 ods. 1 písm. b) citovaného zákona). Preto napadnuté rozhodnutie žalovaného o zamietnutí žiadosti žalobcu o poskytnutie právnej pomoci je zákonné, majúce oporu vo vykonaných dôkazoch i citovanej právnej úprave a ustálenej judikatúre. Rozhodnutia súdov, na ktoré sa žalobca v správnej žalobe odvolával, nebolo v tejto veci možné aplikovať pre odlišnosť skutkového stavu, resp. pre neexistenciu právnej úpravy, obsiahnutej v § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, účinného od 01. 04. 2017, v čase ich vydania.

32. Žalobca sa v správnej žalobe domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného nielen z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ale aj z dôvodov, uvedených v § 191 ods. 1 písm. d), e), f), g) SSP. Tieto ďalšie dôvody zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného však žalobca vymedzil iba všeobecne, citáciou uvedených zákonných ustanovení, bez akejkoľvek ďalšej konkretizácie, vzhľadom na ktorú skutočnosť správny súd ich opodstatnenosť vyhodnotiť nemohol.

33. Správny súd zvážil všetky uvedené skutočnosti a na ich základe, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, podľa § 190 SSP žalobu žalobcu jednomyseľne (§ 139 ods. 4 SSP) ako nedôvodnú zamietol.

34. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 SSP, v zmysle ktorých účastníkom právo na ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech celkom ani sčasti a žalovanému voči žalobcovi nevznikli také dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote do jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa ustanovenia § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,

- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa ustanovenia § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu, ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví fotokópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa ustanovenia § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v ustanovení § 440 ods. 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pre krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak:

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa ustanovenia § 6 ods. 1 písm. c) a d) SSP (v sociálnych veciach a veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).